

Literaire bijlage bij
Mijn weekblad

Edward Bulwer Lytton (1803 – 1873)

De wereld van het mystieke

Jarenlang was Bulwer-Lytton een van de vruchtbaarste en succesvolste schrijvers van zijn tijd. Veel lezers zullen hem kennen van zijn historische roman *De laatste dagen van Pompei* die in 1834 verscheen. Hij werd dikwijls gelauwerd en geëerd. Men heeft hem zelfs de troon van Griekenland aangeboden. Helaas werd hij aan het einde van zijn leven doof wat hem ertoe dwong zich meer en meer terug te trekken. In die tijd schreef hij zijn meesterwerk *The coming race* dat verscheen in 1871 (Nederlandse vertaling *Vril, de macht van het komende ras*). Hij bestudeerde de werken van Jamblichus, Psellus en Cornelius Agrippa. Hij correspondeerde met vele occultisten uit zijn tijd. Zijn boek *The coming Race* is een mooi voorbeeld van esoterische symboliek.

Begin januari 1873 kreeg hij verschrikkelijke pijnen. Hij klaagde over geluid in beide oren. Enkele dagen later was hij blind. In de nacht van 17 januari kreeg hij verscheidene epileptische aanvallen. Hij overleed de volgende dag in zijn slaap en werd op 25 januari 1873 begraven in de *St. Edmunds Chapel* in Westminster Abbey.

In nazi-Duitsland leidde zijn boek tot het ontstaan van een eng geheim genootschap, dat beweerde een anti-zwaartekracht motor te hebben uitgevonden.

1871

E. Bulwer-Lytton. *Het komende ras*

Het verhaal wordt verteld door een jonge rijke Amerikaan die op zijn wereldreis een mijnningieur ontmoet. In een dronken bui vertelt deze hem dat hij onderaards lichten, wegen en gebouwen heeft gezien en diep onder de grond geluiden van een andere beschaving heeft gehoord. De twee mannen besluiten dan samen op onderzoek te gaan. Eenmaal beneden worden ze getroffen door vallende rotsblokken. De mijnningieur sterft. Alleen gebleven ontmoet de Amerikaan een monster met de kop van een krokodil en later een van de bewoners, een forse gevleugelde baardloze man van een mysterieuze schoonheid.

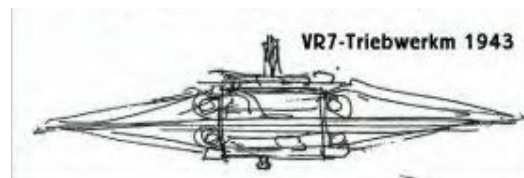
Na een tijdje leert hij hun taal en bijzonderheden over de ondergrondse wereld van de Vril-ya zoals zijn gastheren blijken te heten. Hun wetenschappelijke kennis is enorm. Hun bron van energie is Vril, een hogere vorm van elektriciteit.

Een van dingen die de Amerikaan leert is dat de veelgeprezen democratie van zijn land moet leiden tot chaos en achteruitgang. In feite blijken zijn gastheren uiteindelijk bereid die barbaarse volken massaal te vernietigen als zij Vril-ya zouden bedreigen.

De verteller beseft het gevaar. Als een groep van de Vril-ya ooit zou besluiten ook bovenaards te gaan wonen zal de mensheid meedogenloos worden uitgeroeid.

Intussen raakt Zee, de dochter van hun leider, nogal op hem gesteld, maar het is hem duidelijk dat een verhouding met haar zijn dood zou betekenen. Hij ontwijkt haar dus, maar het meisje krijgt toestemming met hem te trouwen op voorwaarde dat er geen kinderen van komen. En de dochter van de leider kan hij niets weigeren.

Na nog een reeks verwickelingen eindigt het verhaal met de terugkeer van de verteller, met Zee aan zijn zijde, naar de bovenwereld. Thuisgekomen besluit de Amerikaan de mensheid te waarschuwen voor het dreigende gevaar, want zijn doktoren hebben hem voorspeld dat hij spoedig zal sterven.

Met de hulp van mediums die beweerden met de Vril in contact te staan probeerde de nazi's aan het einde van WO II onoverwinnelijke wapensystemen te ontwikkelen, zoals deze schets van een vliegende schotel.